

1866—67 først finde Sted, vil der foregaae Forandringer, som rimeligviis vilde tilbringe en ikke ubetydelig Forstjellighed i de Posteringer, der ere opførte paa Finantsloven, hvilke da maae rettes ved Tillægsbevilling. — Forslaget under Nr. 22 angaar den grønlandste Handel. De Herrer vilde erindre, at der, tilbeels som Følge af de Forhandlinger, som have fundet Sted paa Rigsdagen angaaende denne Handel, af Indenrigsministeriet blev nebsat en Commission, der skulde tage samtlige disse Forhold under Overveielse og gjøre Forslag til, hvorledes man paa en Maade, der mere stemmede med de Anskuelser, her havde gjort sig gjældende, kunde ordne de grønlandste Forhold. Denne Commission udarbejdede en Betænkning, der blev trykt og omdeelt i Rigsdagen i forrige Samling, men Regjeringen fremsatte dengang ikke noget Forslag i saa Henseende, da den først maatte høre flere Mænds Mening om Sagen. Den ene af Inspecteurerne i Grønland, nemlig Inspecturen i Nord-Grønland, var Medlem af denne Commission, og, saavidt det kan sees, er det navnlig de af ham fremsatte Treer, der have vundet dens Bisald, og som ligge til Grund for den afgivne Betænkning. Hovedpunktet deri er, at Handelen i en betydelig Deel af Syd-Grønland under visse nærmere Bestemmelser skulde frigives, ibetmindste til et Forsøg, og dernæst skulde der træffes flere administrative Forholdsregler, som det vilde være for vidtløftigt her at detaljere. Sagen kom dernæst til Betænkning, blandt Andre af Inspecturen i Syd-Grønland, som har leveret en udførlig Erklæring over Sagen, der, hvis jeg ikke feiler, ligeledes for ikke lang Tid siden er bleven trykt omdeelt her i Rigsdagen, og hvormed jeg formoder, at ærede Medlemmer ogsaa have gjort sig bekendt. Han gjør imidlertid meget betydelige Indvendinger imod Hovedforslaget samt imod adskillige af de Bisforslag, som Commissionen har stillet, og efterat disse Indvendinger ere komne frem og ere bleve drøftede, har ikke alene selve Inspecturen i Nord-Grønland, der, som jeg nys sagde, har været Forfatteren af disse Forslag, frasaldet sin Mening, men ogsaa baade Finantsministeriet og Indenrigsministeriet have ved nærmere Over-

veielse af Sagen fundet, at der viste sig at være saamange praktiske og pecuniære Betæneligheder ved at gaae ind paa det stillede Forslag, at man har troet det rigtigst at opgive det, hvori Udvalget ogsaa eenstemmigt har maattet give disse Ministerier Ret. Man har fundet det klart, at det vilde være et Forsøg, der vilde blive temmelig kostbart, ligesom der heller ikke var nogen rimelig Udsigt til, at der derved virkelig vilde kunne udrettes Noget enten for den vedkommende Befolkning eller for vor Stilling herhjemme til den, og man har derfor ganske maattet tiltræde det Resultat, hvortil Regjeringen i denne Sag er kommen. Der var imidlertid bragt et Par andre mindre væsentlige Punkter i Forslag af Commissionen, som Ministerierne have tiltraadt, dog med nogen Modification. Som Saadanne skal jeg nævne et Forslag til Forandring i Positionerne i de to Taxter, hvorefter Varerne blive tilforhandlede, og hvorefter de atter blive udhandlede. Commissionen havde foreslaaet at forhøje begge Taxterne, saaledes at altsaa Grønlænderne skulde have en høiere Betaling for deres Varer, og da især for Hovedartiklen, Spæl, medens de paa den anden Side maatte betale en noget høiere Priis for de Varer, man solgte til dem. Dette Forslag kunde udføres saaledes, at Forholdet omtrent kom til at balancere, men man havde derved fundet, at der var steet en Tilnærmelse til det mere naturlige Forhold, hvilket i flere Henseender kunde have Fordele, og navnlig kunde der i ethvert Tilfælde synes at være en ganske væsentlig Binding derved, forsaavidt man har kunnet befrygte Smughandel deroppe. Ministeriet har imidlertid ikke kunnet tiltræde Commissionens Forslag i det Omfang, hvori samme forelaa, men har reduceret Forhøielsen, baade med Hensyn til Udsalgs- og med Hensyn til Indkjøbspriserne, til det Halve eller henimod det Halve, hvilket nu foreligger paa Finantslovudkastet. Ved en nærmere Betragtning har det imidlertid vist sig for Udvalget, at Forslaget derved tabte en ganske væsentlig Deel af den Nytte, det skulde stifte, og man har ved nærmere Overveielse troet at maatte komme til det Resultat, at det er saare tvivlsomt, hvavidt der ved denne Forandring i Taxterne